

Plzeňský policejní pedál

je po mikulášské nadílce co do počtu ročníků naší druhou nejdéle trvající akcí, avšak po stránce programové a logistické je prvořadý. Letošní už VII. ročník se uskutečnil ve dnech 14. až 16.6.2013 a naším cílem se staly Brdy, přesněji řečeno okraj Brdské vrchoviny, což bylo po vzoru minulých ročníků vyhodnoceno a nakonec vybráno v akčním dosahu Plzně. Sraz všech účastníků byl naplánován na pátek odpoledne u budovy Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, kde proběhlo nejdříve společné fotografování, nejinak než s rozvinutou vlajkou. Uvítacího projevu se nejdříve ujal předseda naší ÚS IPA Plzeň Miloš Novozámský, který přivítal všechny účastníky. Poté dostal slovo sekretář a člen přípravného týmu Jarda Antoš, který přednesl nezbytné technické a bezpečnostní informace. Závěrem zahajovacího ceremoniálu promluvil za KŘP Plzeň hlavní startér plk. Mgr. Rudolf Císař, který nám popřál spoustu kilometrů bez nehod a újmy na zdraví. Po svém projevu se chopil historické pušky a výstřelem z ní uvedl v činnost všechny pohyblivé součásti našich jízdnicích kol. Cesta z Plzně probíhala v maximální míře po cyklostezkách. Tam, kde to technicky nešlo zvládnout, jsme k jízdě užili méně frekventované komunikace. Jediná občerstvovací zastávka byla naplánovaná u vodní nádrže Ejpovice v restauraci místního kempu. Zde se vyskytl první technický problém na jednom bicyklu, tento však byl na místě rychle odstraněn výměnou poškozené duše. Odtud jsme se rozjeli všichni společně, avšak každý individuální rychlostí směr Volduchy. Ubytování jsme umístili do přírody, do autokempu Veselý habr u Volduch. Prostředí kempu a jeho vybavenost poskytovalo dostatečné uspokojení pro všechny účastníky, ať se jednalo o spánek, hudební a taneční vyžití, koupání nebo třeba táboření. Našel se i jedinec, který dal přednost spánku na čerstvém vzduchu pod hvězdnou oblohou. S ohledem na něj bylo důležité, že nás matička příroda za celý víkend neobdarovala žádnou vodní sprškou, a naopak nám poskytla přiměřené teplo k využití zejména letních cyklistických oblečků. To, co si zasluhuje malé pokárání, byla kvalita objednané stravy. Přiznáváme sebekriticky, že to nebylo jako od Stehlíků. Kdo však je zvyklý na závodní stravování všeho druhu musí uznat, že to bylo určitě lepší než pocit z téměř fyzického týrání našich váženějších účastníků, a to manželského páru Jardy a Aleny Stehlíkových, kteří by museli podat kromě cyklistických výkonů také výkony v kuchyni. Naším

záměrem bylo je oba tohoto ušetřit. Páteční večer se za libých tónů kytarového dua Karla Vacka a Vládi Husáka rychle přehoupl do brzkého sobotního rána. Nastal den „H“, tzn. hlavní. Po snídani se všichni výletu chtiví účastníci začali pomalu připravovat k odjezdu, probíhaly poslední kontroly technického stavu kol a dohušťování pneu. Krátce po deváté se po nezbytném fotografování, opět s vlajkou IPA, před účastníky zdvihla závora zajišťující vjezd do kempu a všichni vyrazili vpřed.

Ačkoliv z názvu Brdská vrchovina dýchá pocit nespoutané kopcovité neosídlené krajiny, my jsme se při plánování trasy letošního pedálu drželi pouze osídleného okraje a pokud nám to situace dovolila spíše rovinatého nebo mírně zvlněného terénu. Cíl letošní akce nebyl svým zaměřením výškový, ale spíše historický. K jeho splnění jsme v průběhu jízdy překonávali různé nástrahy a překážky jako např. téměř kolmý přejezd hřebene Trhoňského přírodního parku mezi jeho nejvyššími vrcholy - Bílá skála (659) a Ostrý vrch (641) ve směru z Holoubkova na Strašice a pak zejména překonání torza lávky přes říčku Klabavu (nejlépe s kolem na zádech) před Dobříví, neboť tato utrpěla krátce před konáním naší akce devastující povodňový zásah. Do sobotní trasy bylo zahrnuto rovněž malé překvapení, tzv. vysokohorská prémie, po jejímž absolvování měl být každý účastník odměněn nanukem. Vlivem nepředvídané okolnosti se z této prémie stala nízkohorská. Tato skutečnost však na její smysluplnosti nijak neubrala. Po překonání nejvyššího bodu, již bez nanuků, jsme se rychlým sjezdem spustili do Strašic, kde byla první plánovaná zastávka v muzeu historických autobusů. Zde se kromě starých autobusů nacházely také trolejbusy, další vozidla včetně osobních a spousta různých dílů a komponentů těchto dopravních prostředků. K naší smůle byla část vozového parku na výjezdu. To nám ale nezabránilo zavzpomínat na dobu nedávnou, kdy se mnozí z nás v těchto dopravních prostředcích běžně přesouvali do zaměstnání nebo na výlety. Našli se i tací, kteří tyto dopravní prostředky kdysi řídili. Po důkladném prozkoumání celého muzejního prostoru jsme nasedli na své nemotorizované dopravní prostředky a vyjeli dál. Nastala doba oběda, proto se všichni účastníci nejdříve přesunuli v Dobřívě ke Staré hospodě, která není stará jen názvem. Každý z účastníků doplnil energii jídlem nebo pitím, případně obojím zároveň a poté jsme se společně přesunuli zpět k místnímu rybníku, u něhož stojí objekt našeho dalšího zájmu, národní technická památka Vodní hamr. Z důvodu zachování důkazního materiálu o návštěvě IPA na hamru

proběhlo nejdříve fotografování, pro změnu vlajky IPA bez účastníků a posléze všech dohromady. Pak už nebránilo nic v prohlídce této velmi zachovalé a navíc plně funkční památky. Sám za sebe mohu tvrdit, že jsem vždy nesmírně unesen jednoduchou důmyslností tohoto zařízení. Před ukončením prohlídky hamru si ještě někteří z naší skupiny mohli zhotovit svůj vlastnoručně vykovaný hřebík. Cesta zpět do naší přechodné základny nevedla nikudy jinudy než přes Hůrky. Jak je patrné z názvu, nejednalo se o horské masivy, ale o vesničku, ke které jsme museli vystoupat klikatou silničkou od Dobřivi. Popravdě jsme ani jinou možnost neměli, protože platí pravidlo, že když se kopec přejezdě jedním směrem, musí se v opačném směru překonat také. Část naší cyklistické skupiny se ve Svojkovicích zastavila na návštěvě u p. Peška, který je sběratelem všeho možného, zejména pak různých informačních cedulí. Ostatní členové skupiny, kteří neholdují vetešení pokračovali v cyklojízdě rovnou do kempu Habr s představou, že se již pro tento den budou smět pustit řidítek a ulevit svému znečitlivělému pozadí. Část sobotního večera jsme strávili opékáním buřtů na ohni a později poslechem hudebního singlu Karla Vacka. Někteří z nás, hodilo by se spíše napsat některé z nás, společně s dalšími hosty kempu využili spoře obsazenou jídelnu k tanečním kracím. Za doprovodu hudebníka jsme se prozpívali nebo protancovali do časných nedělních hodin. Původně plánovaná kynologická ukázka na nedělní dopoledne se z důvodu zdravotní indispozice psovoda neuskutečnila. Všichni naši členové měli proto celé nedělní dopoledne na to, aby se v poklidu sbalili a připravili na odjezd domů. Cestu kolmo zpět do Plzně si zvolila jen menší skupina cyklistů. Naší akce se mimo oficiálního seznamu 35 osob, z toho 5 dětí, zúčastnilo několik dalších cyklistů z řad členů a přátel IPA, kteří s námi absolvovali pouze zkrácenou verzi, tzn. sobotní jednodenní cyklovýlet bez nároku na ubytování a stravu. Stalo se již tradicí, že všichni účastníci naší akce mají možnost se zapojit do dobrovolné sbírky, jejíž výtěžek je územní skupinou IPA Plzeň zaokrouhlen na celé tisíce směrem nahoru a odeslán do Nadace policistů a hasičů, vzdálená pomoc v tísni. Letos byla odeslána částka ve výši 2.000,- Kč. Dle průzkumu spokojenosti a zjišťovaných názorů realizačním týmem se akce líbila a vcelku se vydařila. Už nyní se můžeme všichni těšit na příští rok na další již osmé pokračování Plzeňského policejního pedálu. K jeho obsahu můžete již dnes přispět všichni, kdož máte zájem poznávat krásy Plzeňska a západních Čech ze sedla svého bicyklu.

Zpracoval Vítězslav Šmídl

